

A Kúria a dr. Juhász Andrea Julianna ügyvéd által képviselt felperesnek - a ... jogtanácsos által képviselt **Készenléti Rendőrség** alperes ellen szolgálati viszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei iránt a Budapest Környéki Munkaügyi Bíróságon 1.M.933/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.21.178/2012/7. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem és a felperes által előterjesztett csatlakozó felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.21.178/2012/7. számú ítéletét abban a részében, amelyben a Budapest Környéki Munkaügyi Bíróság 1.M.933/2009/26. számú ítéletének a perköltséget megállapító rendelkezését helybenhagyta hatályon kívül helyezi, a munkaügyi bíróság ítéletét e tekintetben megváltoztatja és az alperest terhelő elsőfokú perköltség összegét 880.000,- forintról 605.700,- Ft-ra (Hatszázötezer-hétszáz forintra) leszállítja.

Egyebekben a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel, illetve csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel érintett részében hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000,- Ft (Tízezer forint) felülvizsgálati eljárási részkiöltséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

Az alperes jogelődje a felperest a 2007. július 16-án kelt 30-74/9/2007.Fe. számú határozatával szolgálati viszony megszüntetés fenyítéssel sújtotta. A felperes fenyítést kiszabó határozat ellen benyújtott panaszát az Országos Rendőrfőkapitány a 24-48/35/2007.P. számú határozatával elutasította.

A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság az 1.M.933/2009/16. számú közbenső ítéletével a fenyítést kiszabó határozatot, valamint az Országos Rendőrfőkapitány határozatát megváltoztatta és a felperest egy fizetési fokozattal 1 évre visszavetés fegyelmi büntetéssel sújtotta.

A Pest Megyei Bíróság a 8.Mf.20.904/2011/6. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét részben megváltoztatta és a felperest eggyel alacsonyabb rendfokozatba 1 évig történő visszavetés fenytéssel sújtotta. A közbenső ítélet 2011. május 16-án jogerőre emelkedett.

A felperes erre tekintettel a keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a szolgálati viszonyát. Ehhez kapcsolódóan elmaradt illetmény, jubileumi jutalom, 13. havi illetmény, keresetkiegészítés, valamint ezen összegek törvényes kamata, ruházati ellátmány, étkezési hozzájárulás, iskolakezdési támogatás, végkielégítés, valamint 12 havi átlagilletménynek megfelelő átalány-kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes az elsőfokú eljárásban a tárgyalás berekesztését megelőzően úgy nyilatkozott, hogy az átalány-kártérítés kivételével a kereset jogalapját és összepszerűségét nem vitatja, a 12 havi átlagilletménynek megfelelő kártérítési igényt azonban eltúlzottnak tartja.

A Budapest Környéki Munkaügyi Bíróság az 1.M.933/2009/26. számú ítéletével megállapította, hogy a szolgálati viszony megszüntetés fenytés jogellenes, a felperes szolgálati viszonya az ítélet jogerőre emelkedésének napján szűnik meg. Kötelezte az alperest 12.758.682,- Ft elmaradt illetmény, 368.721,- Ft jubileumi jutalom, 821.470,- Ft 13. havi illetmény, illetve keresetkiegészítés, valamint ezen összegek törvényes kamata, 866.358,- Ft ruházati utánpótlási ellátmány, étkezési hozzájárulás és iskolakezdési támogatás, 1.546.401,- Ft végkielégítés, valamint 1.159.801,- Ft kártérítés és 880.000,- Ft perköltség megfizetésére. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította, az illetékről úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Az ítéletének indokolásában hivatkozott arra, hogy az alperes az elmaradt illetmény, a jubileumi jutalom, a 13. havi illetmény és keresetkiegészítés, a ruházati utánpótlási ellátmány, az étkezési hozzájárulás, az iskolakezdési támogatás, valamint a végkielégítés címén előterjesztett kereseti kérelem jogalapját és összepszerűségét elismerte.

A felperes kártérítési igényét a jogsértés súlyának mérlegelésével 6 havi átlagilletmény mértékéig találta megalapozottnak, tekintettel arra, hogy a felperessel szemben a fegyelmi eljárás megindítása és fenytés alkalmazása indokolt volt.

A perköltség összegét 17.521.433,- Ft-os pertárgyérték figyelembevételével a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdésére utalással állapította meg.

Az alperes fellebbezése, illetve a felperes csatlakozó fellebbezése folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék a 8.Mf.21.178/2012/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezett részében részben megváltoztatta és megállapította, hogy a felperes szolgálati viszonya 2010. augusztus 31-én szűnt meg az alperesnél. Az alperest terhelő marasztalás összegét az elmaradt illetmény vonatkozásában 9.482.745,- Ft-ra leszállította, a kamatfizetés kezdő időpontját módosította, a jubileumi jutalom összegét nem érintette, a 13. havi illetmény és keresetkiegészítés összegét 687.470,- Ft-ra leszállította, a kamatfizetés kezdő időpontját módosította, a ruházati utánpótlási ellátmány, étkezési hozzájárulás és iskolakezdési támogatás összegét pedig 860.358,- Ft-ra szállította le. A végkielégítés jogcímén megítélt 1.546.401,- Ft-ot helybenhagyta. Az átalány-kártérítés összegét 579.900,- Ft-ra leszállította. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Az alperest 120.000,- Ft + áfa másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte és megállapította, hogy a másodfokú eljárás illetékét az állam viseli.

Ítéletének indokolása szerint a felperes a keresetét a másodfokú eljárásban módosította, a jogviszonya megszűnésének időpontját 2010. augusztus 31. napjával kérte megállapítani és a járandóságait is eddig az időpontig kérte megítélni. Erre tekintettel került sor az elmaradt illetmény, a 13. havi illetmény és keresetkiegészítés, a ruházati utánpótlási ellátmány, az étkezési hozzájárulás és az iskolakezdési támogatás összegének leszállítására.

Az alperes az elsőfokú eljárásban a felperes által előterjesztett összegszerű igényeket az átalány-kártérítést kivéve nem vitatta, így azt a másodfokú bíróság a felperes keresetével egyezően elfogadta.

Figyelemmel arra, hogy a felperes a fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekményt nem vitásan elkövette, a bűncselekmény elkövetését a bíróság megállapította, az elsőfokú bíróság által megítélt 6 havi átalány-kártérítés összegét 3 havi átlagilletménynek megfelelő mértékre leszállította.

Az elsőfokú perköltség összegét helybenhagyta, figyelemmel a pertárgy értékére és arra, hogy az eljárás 2008-ban indult.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és annak megállapítását, hogy a felperes kártérítésre és végkielégítésre nem jogosult. Kérte továbbá az elsőfokú perköltség összegének mérséklését arra tekintettel, hogy a másodfokú bíróság annak ellenére sem csökkentette az elsőfokú perköltség mértékét, hogy a felperest megillető járandóságok összegének leszállítására került sor, a tárgyalások száma pedig

egyik félnek sem róható fel.

A végkielégítés kapcsán hivatkozott arra, hogy a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 63. § (6) bekezdés a) pontja kimondja, hogy végkielégítésre nem jogosult a hivatásos állomány tagja, ha a szolgálati viszony megszűnésekor nyugdíjasnak minősül. A felperes 2010. szeptember 30-án „közös megegyezéssel nyugdíjba vonult”, így sem végkielégítésre, sem kártérítésre nem jogosult.

A felperes a csatlakozó felülvizsgálati kérelmében kérte „a felülvizsgálati kérelem elutasítását”, és az alperes 12 havi átlagilletményének megfelelő kártérítés megfizetésére történő kötelezését. A Pp. 141. § (2), (6) bekezdésére utalással hivatkozott arra, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban a végkielégítés jogosságát nem vonta kétségbe és az átalánykártérítésnek is csak a mértékét tartotta eltúlzottnak. A kártérítés és a végkielégítés jogalapját első esetben a fellebbezésében vitatta.

Az alperes fenytést kiszabó határozata súlyosan jogellenes volt, ennek ellenkezőjét az alperes nem tudta bizonyítani. Az alperes a felperesnek járó juttatások megfizetése tárgyában csak késedelmesen intézkedett.

A megítélt perköltséggel a felperesi jogi képviselő munkája arányban áll, az IM rendeletben foglalt 5 %-os, illetve 3 %-os mértéktől némileg el is marad.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve a csatlakozó felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem részben alapos, míg a csatlakozó felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 141. § (2) bekezdésének második mondata szerint „a fél köteles a tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait - a per állása szerint - a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni, illetve előterjeszteni.”

A Pp. 163. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „a bíróság az ellenfél beismerése, mindkét fél egyező, vagy az egyik félnek az ellenfél által bírói felhívás [141. § (2) bekezdés] ellenére kétségbe nem vont előadása folytán valónak fogadhat el tényeket, ha azok tekintetében kételye nem merül fel.”

Helytállónan állapította meg a jogerős ítélet, hogy az alperes az

elsőfokú eljárásban az átalány-kártérítést kivéve a felperes kereseti kérelmét nem vitatta és az átalány-kártérítésnek is csupán a mértékét találta eltúlzottnak. Első esetben a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a felperes végkielégítésre, illetve kártérítésre egyáltalán nem volt jogosult, tekintettel arra, hogy 2010. szeptember 30-ától nyugdíjasnak minősült. A másodfokú bíróság a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján helyesen mellőzte az alperesnek erre az új tényre történő hivatkozását a végkielégítésre való jogosultság megállapításánál.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében nem jelölte meg, hogy a fenti körülmény miatt zárja ki a felperes átalány-kártérítésre való jogosultságát, a másodfokú bíróság milyen jogszabályt sértett annak megítélésével. [Pp. 272. § (2) bekezdés]

A Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem, illetve a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül, nem képezhette a felülvizsgálati eljárás tárgyát a felperes által korábban hivatkozott, de a felülvizsgálati kérelmében konkrétan meg nem jelölt indok. [Pp. 275. § (2) bekezdés]

Erre tekintettel az átalány-kártérítés mértékének a vizsgálata sem képezhette a felülvizsgálati eljárás tárgyát, hiszen a felperes a csatlakozó felülvizsgálati kérelmében csupán arra hivatkozott, hogy a felperes szolgálati viszonyának megszüntetéséről rendelkező fegyelmi határozat súlyosan jogellenes volt, azt azonban nem adta elő, hogy ezt az állítását mire alapozza.

Ugyanakkor megalapozottan hivatkozott az alperes a felülvizsgálati kérelmében arra, hogy az elsőfokú perköltség megállapításánál a másodfokú bíróság nem vette figyelembe azt, hogy a jogerős ítélet az alperest az elsőfokú ítélettel eltérően alacsonyabb összegben (13.524.695,- Ft) marasztalta. Tekintettel arra, hogy az alperes egyébként a pertárgy értékének megállapítási módját nem vitatta, a fenti összeg alapulvételével a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja alapján 605.700,- Ft elsőfokú perköltség megállapítására volt lehetőség. Ettől magasabb összeg megállapítására csak akkor kerülhetett volna sor az IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján, ha azt az ügy bonyolultsága indokolja. E jogszabályi rendelkezésre azonban az elsőfokú bíróság nem hivatkozott és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem is az IM rendelet 3. § (2) bekezdésének b) pontjára utal az irányadó százalékos mérték meghatározásakor.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel, illetve csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel érintett részében a per főtárgya (végkielégítés, átalány-kártérítés) tekintetében a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, míg az elsőfokú perköltséget helybenhagyó részében a

Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, a munkaügyi bíróság ítéletét e körben megváltoztatta és az elsőfokú perköltségre vonatkozó alperesi marasztalás összegét 880.000,- Ft-ról 605.700,- Ft-ra leszállította.

A felülvizsgálati eljárásban nagyobb részt pervesztes felperes a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének a részbeni megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes személyes illetékmentességére [1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pont], valamint a per tárgyi költségmentességére [6/1986.(VI.26.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés f) pont] tekintettel az állam viseli.

Budapest, 2013. október 9.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Suba Ildikó s.k. előadó bíró, Sipőczné Dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

kúriai tisztviselő